

Arrest

nr. 191 950 van 13 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 16 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X loco advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Tchamba te behoren. U bent moslim. U verklaarde geboren te zijn in de stad Accra op X. Uw beide ouders werden in hetzelfde dorp Nakpanduri geboren, maar verbleven een tijd in Accra omdat uw vader bij een waterbedrijf werkte. Daarna keerden zij terug naar het dorp Nakpanduri. U was toen zeven jaar. U volgde onderwijs in Nakpanduri en Asamankese. In Asamankese kreeg u een opleiding tot elektricien. Na uw opleiding, keerde u terug naar Nakpanduri en bracht er uw hele leven door. U woonde en werkte er. In de maand januari van het jaar 2016 stelde uw vriend Ghanimou u voor om met hem mee te reizen naar de stad Leverkusen in Duitsland. Hij zou er heen gaan voor zaken, en u ging mee om ook het systeem te leren. U gaf hem enkel uw paspoort, uw geboorteakte en geld, en hij regelde een visum voor u. Op 20 april 2016 vloog u via Istanboel naar Duitsland. U verbleef twee weken bij een vriend van Ghanimou. Op 4 mei 2016 vertrok u opnieuw naar Ghana. U kwam er aan op 5 mei 2016 en vestigde zich opnieuw in het

dorp Nakpanduri. Uw kreeg echter problemen met uw oom. Eind oktober 2016, vroeg u hem om u een stuk landbouwgrond terug te geven, dat u van uw vader had geërfd. Uw oom en zijn familie hadden de grond na de dood van uw vader blijven bewerken. Uw oom weigerde echter de grond terug te geven. Hij wou u in een slecht daglicht plaatsen en beschuldigde u van hekserij. De vrouw van uw oom had een miskraam gehad, en hij gaf u daarvan de schuld. Omdat uw oom een belangrijke positie had in het dorp, geloofden de dorpingen hem. Op 3 november 2016 kwamen jongeren van het dorp naar uw winkel. Ze begonnen u te bedreigen en hebben u ook geslagen. U slaagde er echter in aan hen te ontsnappen, en u vluchtte naar het naburige dorp Gambaga. In dat dorp had de burgemeester een kamp opgericht voor mensen die valselijk beschuldigd werden van hekserij. U bent er twee dagen verbleven, maar uw oom stuurde opnieuw personen die u bedreigden. Daarop vluchtte u naar de stad Kumasi, waar u Mister (O.) ontmoette, de smokkelaar die u naar België bracht. U betaalde hem door middel van vijf koeien, die u samen met hem 's nachts ging halen in uw dorp Nakpanduri. U verbleef nog vijf dagen in de stad Kumasi. Daarna ging u naar Accra, alwaar u zes dagen in de wijk Ofanka verbleef. U vertrok op 16 november 2016. U kwam aan in België op 17 november 2016. U vroeg asiel aan op 30 november 2016.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient opgemerkt dat u doelbewust heeft getracht om de Belgische asielinstanties te misleiden. Het CGVS heeft immers een visumdossier ter beschikking, dat door de Duitse asielinstanties werd overgemaakt, en waarin gewag wordt gemaakt van een ander beroep en woonplaats in Ghana, en tevens een ander doel voor het aanvragen van een Duits visum dan hetgene u vermeldde voor het CGVS. Uw verklaringen over deze visumaanvraag spreken de informatie waarover het CGVS beschikt dan ook op essentiële punten tegen. Op basis van actuele informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk een visumdossier van de Duitse asielinstanties, blijkt dat u op 16 maart 2016 een visum voor kortverblijf aanvroeg aan de Duitse ambassade, in de Ghanese hoofdstad Accra (zie visumaanvraag, toegevoegd aan het administratieve dossier). Dit visum werd u toegestaan op 18 maart 2016. Tijdens uw eerste interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in België, op 22 december 2016, gaf u inderdaad aan over een Duits visum te beschikken, waarmee u toestemming had om van 21 april 2016 tot 4 mei 2016 in Duitsland te verblijven omwille van handelszaken (zie verklaring DVZ, p.10, punt 26). U verklaarde dit eveneens tijdens uw gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p.6). Echter, wanneer u meer details worden gevraagd omtrent dit visum, blijken uw verklaren op diverse punten niet te stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt. Het dient opgemerkt dat uw verklaringen, en de tegenstrijdigheid van uw verklaringen met de informatie waarover het CGVS beschikt, uw algehele geloofwaardigheid op fundamentele manier ondermijnen.

Ten eerste, wat betreft uw woonplaats, dient opgemerkt dat uw verklaringen niet stroken met de informatie voorhanden in het visumdossier. U verklaarde voor de Belgische asielinstanties dat uw laatste verblijfplaats in Ghana het dorp Nakpanduri was, in het noorden van Ghana (zie verklaring DVZ, p.4, punt 10 en gehoorverslag CGVS, p.6). U heeft er steeds gewoond (gehoorverslag CGVS, p.2) en gewerkt (gehoorverslag CGVS, p.5). U stelde dat u uw vriend, Ghaminou (gehoorverslag CGVS, p.6), die u naar Duitsland vergezelde, had ontmoet in Akamankese (gehoorverslag CGVS, p.11). U ging slechts heen en weer tussen Accra en Nakpanduri om uw Duitse visum te regelen (gehoorverslag CGVS, p.5). U stelde twee dagen voor uw vertrek naar Duitsland nog in Nakpanduri te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p.11). Nochtans, wordt op het applicatieformulier van het beschikbare visumdossier duidelijk een adres in de hoofdstad Accra opgegeven (zie Duits visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier). Dit applicatieformulier heeft u zelf ondertekend op 16 maart 2016. Geconfronteerd met het deze vaststelling, namelijk dat u een ander adres heeft opgegeven op uw applicatieformulier dan voor de Belgische asielinstanties, zei u dat u enkel uw paspoort en geboorteakte aan uw vriend [Ghanimou] had gegeven, en dat daarin is geschreven dat u in de stad Accra bent geboren, en dat u niet weet wat hij [uw vriend] wel en niet deed. Deze verklaring is echter niet afdoende, u heeft het applicatieformulier duidelijk zelf ondertekend. Dat u de flagrante onjuistheden van uw gegevens zou toeschrijven aan de vergissingen van uw vriend, is dan ook weinig geloofwaardig.

Gevraagd of u het applicatieformulier dan niet door u zelf werd ondertekend, omdat duidelijk uw handtekening op het dossier zichtbaar is (zie visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier), antwoordde u – heel vaag – dat u weet dat u informatie kreeg op de ambassade en dat u een formulier heeft ondertekend, maar dat dit het enige formulier was (gehoorverslag CGVS, p.21). Deze

verklaringen weten absoluut niet te overtuigen. U had immers eerder tijdens het gehoor verklaard nooit een document te hebben ingevuld, en enkel vingerafdrukken en een foto te hebben afgegeven (gehoorverslag CGVS, p.12). Daarbij blijkt uw handtekening ook zichtbaar op meerdere formulieren in het visumdossier, en niet één (zie visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien zijn de gegevens in het applicatieformulier zodanig verschillend van uw verklaringen, dat geen geloof kan worden gehecht aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten tweede wat betreft uw **beroep**, dient dezelfde opmerking gemaakt, namelijk dat ze niet stroken met de informatie voorhanden in het visumdossier. U verklaarde voor de Belgische asielinstanties dat u elektricien bent en dat u werkte in het dorp Nakpanduri (gehoorverslag CGVS, p.5). U had er een winkel in elektrische apparaten. U verklaarde dat de winkel onafhankelijk was en dat u zelfstandig werkte (gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaarde ook dat uw winkel geen naam had. Nochtans, wordt op het applicatieformulier van het beschikbare visumdossier duidelijk de naam van uw bedrijf opgegeven, namelijk Ib-Wuud Enterprise, waarvan de zetel gevestigd is in de hoofdstad Accra (zie visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier). Dit applicatieformulier heeft u zelf ondertekend op 16 maart 2016. Meer nog, in uw visumdossier bevindt zich ook een kopie van het registratieformulier van uw zaak Ib-Wuud Enterprise, gevestigd in Accra-North en opgericht in februari 1992. Er wordt nergens gewag gemaakt van een tweede zaak of plaats, zoals Nakpanduri. Nochtans wordt op het registratieformulier letterlijk de vraag gesteld. Het antwoord is echter opengelaten. Er bevindt zich in het visumdossier eveneens een introductiebrief van Ib-Wuud Enterprise, een toestemming tot verlof van Ib-Wuud Enterprise, de belastingaangiften van Ib-Wuud Enterprise, de registratie van de naam van uw zaak, Ib-Wuud Enterprise, in het jaar 2005, en verschillende loonfiches van Ib-Wuud Enterprise, waar u staat vermeld als "general manager". In al deze documenten wordt ook vermeld dat uw zaak, Ib-Wuud Enterprise, zich in de stad Accra bevindt, en niet in het dorp Nakpanduri. Het dorp wordt nergens vermeld. Ook wat betreft uw beroep en handelszaak werd u geconfronteerd met bovenvermelde gegevens uit het visumdossier. U stelde opnieuw dat hij [uw vriend Ghanimou] deze documenten misschien ook had gedaan omdat het nodig was om ze op te maken, en u herhaalde dat u enkel uw paspoort en geboorteakte heeft afgegeven, en dat u hem geld heeft gegeven (gehoorverslag CGVS, p.22). Opnieuw weten uw verklaringen absoluut niet te overtuigen. Uw naam wordt immers in elk van deze documenten vermeld, en de in het kader van uw visumaanvraag neergelegde documenten betreffen officiële documenten. Dat u hieromtrent niets zou afweten 'omdat uw vriend alles deed', is dan ook niet geloofwaardig.

Ten derde, wat betreft het **doel** van uw reis, dient opgemerkt dat u ook hierover tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Voor de Belgische asielinstanties gaf u aan een Duits visum te hebben aangevraagd om samen met een vriend, Ghanimou, naar de Duitse stad Leverkusen te reizen ten einde handelszaken te regelen, namelijk de aankoop van tweedehandstelevisies bestemd voor uw zaak in Ghana (gehoorverslag CGVS, p.5-6). Echter, uit uw Duitse visumaanvraag blijkt dat er aan u een visum voor kortverblijf in Duitsland werd toegestaan omdat u een familielid wilde bezoeken, namelijk uw oom Larry (W.), die de Duitse nationaliteit heeft (zie visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier). **U blijkt deze man echter geenszins te kennen.** Er dient dus opgemerkt, dat u in uw applicatieformulier op de Duitse ambassade een andere reden opgaf voor uw reis, dan dat u verklaarde voor de Belgische asielinstanties. U stelde duidelijk naar Duitsland te reizen omwille van een bezoek aan familie of vrienden. Dit komt eveneens tot uiting in andere stukken van het visumdossier. Zo blijkt uit de verbintenisverklaring (Duits: verpflichtunsverklärung), aanwezig in het dossier, dat u een bezoek zou brengen aan uw oom, Larry (W.), in de Duitse stad Leverkusen. Uw oom nam de verantwoordelijkheid voor de betaling van uw reis en uw verblijf op zich. Uw oom, Larry (W.), heeft daartoe de verbintenisverklaring zelf ondertekend op 5 januari 2016. Echter, voor het CGVS gevraagd of er nog andere redenen waren voor uw bezoek aan Duitsland, behalve de handelszaken, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd waar u heeft verbleven in de stad Leverkusen, antwoordde u dat u bent meegegaan met uw vriend [Ghanimou] omdat het voor u slechts de eerste keer was dat u ging (gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of u iemand kende in Duitsland of de Duitse stad Leverkusen, antwoordde u ontkennend en zei u dat u er niemand kende. Meer nog, u stelde de heer Larry (W.) niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p.21 en p.22). **Deze verklaringen zijn duidelijk tegenstrijdig met de gegevens die beschikbaar zijn in het Duitse visumdossier.** U werd dan ook geconfronteerd met de beschikbare gegevens, en met de verschillende documenten waarop uw oom, Larry (W.), wordt vermeld, maar u zei enkel dat uw vriend [Ghanimou] deze man misschien kende (gehoorverslag CGVS, p.22).

Ook wanneer u geconfronteerd werd met de verbintenisverklaringen, herhaalde u dat uw vriend hem misschien kende of met hem samenwerkte, hetgeen geen afdoende verklaring is voor deze duidelijke tegenstrijdigheden.

Voorts, wat betreft de **documenten die in het Duitse visumdossier aanwezig zijn**, dient opgemerkt, dat u verklaarde dat u enkel uw paspoort (gehoorverslag CGVS, p.11) en uw geboorteakte

(gehoorverslag CGVS, p.12) heeft voorgelegd om het visumdossier in orde te brengen. U zou uw vriend, Ghanimou, die u naar Duitsland vergezelde, ook geld gegeven hebben om alle andere elementen voor het bekomen van een Duits visum te regelen. Gevraagd of u nog andere documenten heeft moeten afgeven om het visum te regelen, stelde u – merkwaardig genoeg - dat u geen huwelijksakte had, en dat u ook geen geboorteaktes had van uw kinderen. Nochtans vroeg uw vriend Ghanimou u ook deze af te geven. Nogmaals gevraagd of u dan geen huwelijksakte of geboorteaktes van uw kinderen heeft afgegeven, antwoordde u opnieuw ontkennend, en zei u dat u niet wist of hij [Ghanimou] ze misschien had opgesteld. Deze verklaringen zijn buitengewoon vreemd. In het visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier, zijn deze documenten – waarvan u zei dat u ze absoluut niet had afgegeven – namelijk uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters, wel degelijk aanwezig (zie visumdossier, toegevoegd aan administratieve dossier). U werd dan ook met deze stukken uit het visumdossier geconfronteerd, maar u bleef bij uw verklaringen nooit andere documenten te hebben afgeven, behalve uw paspoort en uw geboorteakte (gehoorverslag CGVS, p.22-p.23). U herhaalde dat u geen huwelijkscertificaat heeft en dat u ook de geboorteaktes van uw kinderen niet had. U herhaalde enkel dat uw vriend ze heeft aangevraagd. **Opnieuw dient opgemerkt dat deze verklaringen absoluut niet weten te overtuigen.** Een Duits visum dient immers individueel te worden aangevraagd (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Men moet zich dan ook persoonlijk op de ambassade melden en alle stukken uit het dossier voorleggen. Dat u stelde dat u enkel een paspoort en een geboorteakte heeft afgegeven, en dat alle andere stukken door uw vriend Ghanimou werden geregeld, ook uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen, snijdt dan ook geen hout.

Bovendien, stelde u dat u het proces van deze aanvragen wilde aanleren van uw vriend, en dat uw vriend u zou meenemen naar Duitsland om het systeem te leren kennen (gehoorverslag CGVS, p.11 en p.13). **Dat u, dit bewerende, op geen enkele manier bij de aanvraag betrokken was en ook op geen enkele manier duidelijkheid kon verschaffen over de verschillende door u getekende documenten in het dossier, is dan ook geenszins aannemelijk.** U was zelfs niet eens op de hoogte van het reisschema (gehoorverslag CGVS, p.13). Eveneens, stelt de Duitse ambassade alle documenten en gegevens in een visumdossier zorgvuldig na te gaan en te onderzoeken (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat u beweerde dat uw vriend de andere stukken uit het dossier, behalve uw paspoort en geboorteakte, zelf heeft aangemaakt, en dat het dus **valse documenten** betreffen die aan het Duitse visumdossier werden toegevoegd (gehoorverslag CGVS, p.22), wijst enerzijds enkel op het plegen van fraude uwentwege, en is geen afdoende verklaring voor de vele documenten aanwezig in uw visumdossier.

Het dient opgemerkt, dat bij confrontatie met alle stukken die zich in het Duitse visumdossier bevinden, u enkel kan verklaren dat uw vriend Ghanimou ze voor u heeft geregeld (gehoorverslag CGVS, p.21-p.23). Nochtans, wordt het feit dat u daadwerkelijk zelf een visumaanvraag heeft ingediend in de stad Accra, in Ghana, ondersteunt door de vingerafdrukken die u in betreffende stad heeft afgeven op de Duitse ambassade. Daarnaast moet men, zoals hierboven reeds opgemerkt, zich persoonlijk op de Duitse ambassade presenteren indien men een Duits visum voor kortverblijf wil aanvragen. Dat u verklaarde dat uw vriend uw visum ging halen en alles regelde, en dat u enkel één formulier heeft ondertekend, is dan ook geenszins aannemelijk (gehoorverslag CGVS, p.21 en p.22). U bleef echter volharden in uw verklaringen dat uw vriend Ghanimou alle documenten zou hebben geregeld (gehoorverslag CGVS, p.21-23), en zo ook dat de door u niet afgegeven documenten (dus alle documenten in het visumdossier behalve uw paspoort en geboorteakte) door uw vriend Ghanimou zouden zijn aangemaakt (gehoorverslag CGVS, p.22). Zelfs wanneer u uitdrukkelijk de kans kreeg om hierover de waarheid te vertellen, bleef u in uw verklaringen volharden en zei u herhalend dat u enkel uw geboorteakte, uw paspoort en geld heeft gegeven (gehoorverslag CGVS, p.23). **Uw verklaringen omtrent dit Duitse visumdossier en het feit dat u geen enkele uitleg kan geven over de stukken die aanwezig zijn in het Duitse visumdossier, terwijl u meerdere stukken persoonlijk heeft getekend, kunnen dan ook geenszins geloofwaardig worden geacht en zodoende ondermijnen ze de algehele geloofwaardigheid van de door u geopperde asielmotieven op fundamentele wijze.**

Bijgevolg wordt dan ook allerminst geloofwaardig geacht dat u bent teruggekeerd naar Ghana na het verlopen van dit veertiendaagse visum. U kan dan ook geen enkel document voorleggen die deze terugkeer kan bewijzen.

Gevraagd of u niet geprobeerd heeft om verschillende documenten omtrent uw identiteit naar België te krijgen, aangezien u in uw eerste interview voor de DVZ had aangegeven dit te willen proberen (zie Vragenlijst DVZ, p.8, punt 24), antwoordde u dat u geen contact meer had met uw familie en niet kan vragen om dit te verkrijgen (gehoorverslag CGVS, p.10). Later tijdens het gehoor gevraagd of u documenten heeft die uw terugkeer vanuit Duitsland naar Ghana kunnen aantonen, antwoordde u dat het bewijs in uw paspoort staat, maar zei u opnieuw dat u deze niet bij zich heeft (gehoorverslag CGVS,

p.13). U stelde dat alle bewijzen omtrent uw terugkeer nog in Ghana aanwezig waren (gehoorverslag CGVS, p.23). **Er dient opgemerkt dat u op geen enkele manier uw terugkeer naar Ghana kan aantonen.** U legde ook niet het minste begin van bewijs voor om deze terugkeer aan te tonen, en u deed weinig inspanning om deze vanuit Ghana te laten overbrengen. Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht dat u, gezien het belang van deze documenten voor uw asielaanvraag, meer inspanningen zou leveren om deze documenten uit Ghana te bekomen, of op een andere manier inspanningen zou leveren om uw terugkeer vanuit Duitsland naar Ghana te bewijzen. Daarnaast, dient opgemerkt, dat u uw eerste en tweede reisweg van Accra naar Europa, de eerste keer van Ghana naar Duitsland en de tweede keer van Ghana naar België, met elkaar verwarde tijdens uw gehoor voor het CGVS. Gevraagd waar uw vlucht uit Accra heen ging, op uw reisweg naar België, antwoordde u, uiterst opvallend, dat ze richting de Turkse stad Istanboel ging, om bij de volgende vraag, namelijk waar u dan bent aangekomen, het antwoord te corrigeren en te zeggen dat u verward bent, omdat u onmiddellijk in België aankwam (gehoorverslag CGVS, p.16). Het dient opgemerkt dat dit een **uiterst opvallende vergissing** betreft. Ook omtrent uw valse paspoort, dat u gebruikte om vanuit Ghana naar België te reizen, zijn uw verklaringen weinig geloofwaardig. Dit paspoort zou door de smokkelaar, Mister (O.), geregeld zijn (gehoorverslag CGVS, p.3). **U was echter van geen enkel gegeven in dit paspoort op de hoogte, zelf niet uw valse naam.** Gevraagd of het paspoort een andere naam had dan de uwe, zei u het niet te hebben gehoord, en ook niets te hebben gevraagd. Ook de nationaliteit van het valse paspoort bleek u niet te kennen. Deze verklaringen zijn geenszins aannemelijk. Deze reisweg met smokkelaar is immers zeer delicaat, dat u zich niet zou voorbereiden op een controle op de luchthaven door tenminste te weten wat de valse naam en nationaliteit was waaronder u reisde, is dan ook geenszins geloofwaardig.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan enkel worden geconcludeerd dat u doelbewust heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden over uw Duitse visum en uw terugkeer naar Ghana. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweringen dat u zou teruggekeerd zijn naar Ghana, waar de door u geopperde asielmotieven zouden hebben plaatsgevonden.

Echter, naast bovenstaande vaststellingen, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan de door u geopperde asielmotieven die zich na uw terugkeer uit Duitsland in Ghana zouden hebben afgespeeld. Uw verklaringen omtrent de erfeniskwestie met uw oom zijn dan ook allerminst aannemelijk. Bovendien, antwoordde u vooral vaag en weinig coherent op de aan u gestelde vragen over uw asielmotieven. Zo stelde u dat u een geschil had met uw oom, de broer van uw vader, over landbouwgronden die uw oom en uw vader hadden geërfd van uw grootvader (gehoorverslag CGVS, p.15). Na uw terugkeer uit Duitsland, heeft u uw oom gevraagd om het deel van de landbouwgronden dat aan uw vader toebehoorde aan u terug te geven. Daarna ontstonden uw problemen met hem.

Ten eerste, dient opgemerkt dat uw vader reeds overleden is in het jaar 1999 (gehoorverslag CGVS, p.17). Dat de erfeniskwestie pas zou worden besproken in het jaar 2016, en dat u slechts in het jaar 2016 (zeventien jaar na de dood van uw vader) het aan u toebehorende deel van de erfenis zou opeisen, is dan ook danig merkwaardig. Gevraagd of er reeds problemen waren tussen uw vader en zijn broer omtrent de erfenis bij de dood van uw grootvader, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p.17). Uw oom zou na de dood van uw vader met uw moeder hebben willen trouwen, maar zij had dat geweigerd. U stelde dat de haat toen is opgedoken. Wanneer ze stierf, vroeg u hem het stuk van uw vader aan u af te geven, maar dan kwamen er moeilijkheden. Opnieuw zijn deze verklaringen zeer merkwaardig. Uw moeder stierf immers reeds in het jaar 2005, en opnieuw werd de erfeniskwestie niet geregeld. Uw deel van de erfenis eiste u slechts elf jaar na het overlijden van uw moeder op. Opnieuw gevraagd om welke redenen u slechts zo laat het erfdeel opeiste, antwoordde u slechts zeer vaag dat de landbouwgrond u zou helpen in de handel, mocht u de koopwaar niet kunnen verkopen en hulp nodig hebben. Opnieuw gevraagd om welke redenen u het niet had geregeld bij het overlijden van uw vader, antwoordde u wederom uiterst vaag, dat u wist dat u het elk moment kon vragen, en dat als u het [erfenisdeel] wilde, u met hem zou praten. Deze verklaring is opnieuw zeer vaag, en geeft niet aan om welke redenen de erfenis niet werd geregeld bij het overlijden van uw vader, dus de vraag werd u een derde keer gesteld. Echter, u kon enkel stellen dat u niet dacht dat het zo zou uitdraaien, en dat u het dan pas vroeg aangezien hij [uw oom] begonnen was met de verdeling en de verkoop van de gronden.

Het dient opgemerkt dat u op geen enkele manier duidelijk kan stellen om welke redenen u slechts uw erfdeel opeiste zeventien jaar na de dood van uw vader. De vraag werd u nochtans vijf maal gesteld (gehoorverslag CGVS, p.17-18). Uiteindelijk antwoordde u, dat het bij jullie [in Ghana] niet zo is dat alles onmiddellijk wordt opgedeeld als er geen moeilijkheden zijn tussen de erfgenamen, en dat sommigen nooit hun erfenis opdelen (gehoorverslag CGVS, p.18). Dit antwoord is weinig ernstig te noemen. Bovendien bleek er reeds haat jegens uw familie opgedoken nadat uw moeder geweigerd had

om met uw oom te huwen, nog vóór het jaar 2005 (gehoorverslag CGVS, p.17). Er waren dus wel degelijk moeilijkheden te bemerken. **Daarbij zou uw oom het land helemaal niet kunnen opdelen en verkopen, zoals u beweerde, aangezien hij geen eigenaar is van het erfdeel, namelijk de landbouwgrond, die aan uw vader, en dus aan u, toebehoort.** In die zin zou hij enkel de grond kunnen verkopen indien hij zelf de eigenaar was van de grond, en niet u. Nochtans herhaalde u meermaals dat hij bezig was met delen van de grond te verkopen, en dat u daarom uw erfdeel aan hem vroeg (gehoorverslag CGVS, p.17 en p.18). Daarbij kon u allerminst het bewijs voorleggen dat u wel degelijk eigenaar zou zijn van dit erfdeel. U verklaarde immers dat er geen eigendomspapieren waren voor de grond (gehoorverslag CGVS, p.19). Opnieuw dient opgemerkt dat het verkopen van de grond zonder eigendomspapieren niet zou kunnen doorgaan.

Ten tweede, legde u slechts vage en summiere verklaringen af omtrent het **gesprek met uw oom** waarin u hem vroeg uw erfdeel terug te geven. U zei tot twee maal toe dat hij, wanneer u de vraag had gesteld, enkel antwoordde dat hij u had gehoord (gehoorverslag CGVS, p.17 en p.18), en dat hij niets anders had geantwoord op uw vraag tot het bekomen van het erfdeel (gehoorverslag CGVS, p.18). Het is op zich reeds heel merkwaardig dat u niets meer kan vertellen over dit gesprek. Wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd werd wat u dan eigenlijk van het gesprek had begrepen, antwoordde u dat uw oom toch had geantwoord dat u een deel kreeg en dat hij zei "zoon, hier is uw deel" (gehoorverslag CGVS, p.19). Het dient opgemerkt dat deze verklaringen reeds in **contrast** staan met uw eerdere verklaringen, namelijk dat uw oom niets had geantwoord, maar enkel dat hij uw vraag gehoord had. Daarnaast werd u ook gevraagd of u dan geen bewijs kreeg van dit aan u toebehorende erfdeel, maar u antwoordde slechts dat er geen papieren waren, dat de delen enkel kunnen worden opgemeten, maar dat u geen documenten heeft (gehoorverslag CGVS, p.19). Het is dan ook zeer vreemd dat u zelfs van deze meting allerminst een bewijs voor kan leggen.

Ten derde, zijn uw verklaringen omtrent de **functie en het aanzien** van uw oom, zeer onduidelijk. Uw oom had u immers beschuldigd van hekserij omdat hij u geen deel van de erfenis wilde toekennen (gehoorverslag CGVS, p.15 en p.18). U stelde dat hij het hele dorp had verteld dat u een heks was en dat u de reden was van het verlies van zijn ongebooren kind, en dat u zou moeten worden vermoord (gehoorverslag CGVS, p.15 en p.20). Gevraagd om welke redenen iedereen van het dorp naar hem luisterde, stelde u – ontzettend vaag – dat hij "respect" heeft (gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd om welke redenen hij zo veel respect had, antwoordde u – opnieuw uiterst vaag – dat hij een "groot" persoon was geworden in de gemeenschap, en dat hij toegang had tot de administratie en de politie. Niet veel later tijdens het gehoor, wanneer u werd gevraagd of u de politie heeft gewaarschuwd omtrent de valse beschuldigingen van hekserij, stelde u dat de politie uw oom zou volgen en verklaarde u opnieuw in zeer algemene bewoordingen dat hij [uw oom] veel "invloed" had, en dat hij u ook van andere gebeurtenissen zou kunnen beschuldigen, zoals een brand in het politiekantoor enkele jaren geleden (gehoorverslag CGVS, p.21). **Er dient opgemerkt dat het absoluut niet duidelijk is om welke redenen de dorpelingen uw oom zouden geloven en u collectief zouden willen vermoorden. U bent dan ook absoluut vaag en onduidelijk over de macht en invloed van uw oom in het dorp - u beweerde dan wel dat hij een machtig en invloedrijk persoon zou zijn, maar weet dit op geen enkele wijze te concretiseren.**

Ten slotte, legde u ook over de **aanval** in uw winkel, die de reden was van uw vertrek uit het dorp, en bijgevolg van uw vlucht uit uw land, Ghana, uiterst weinig begrijpelijke verklaringen af. U verklaarde dat "jongeren" naar uw winkel kwamen en u bedreigden (gehoorverslag CGVS, p.15). Zij waren met velen en ze waren sterker dan u, ze sloegen u. Gevraagd hoe u over uw beschuldiging heeft gehoord, antwoordde u - zeer vaag – dat "de mensen" gestuurd werden om u te vertellen dat uw oom u als heks had bestempeld (gehoorverslag CGVS, p.20). Gevraagd of u uw oom met deze beschuldiging heeft geconfronteerd, antwoordde u dat "deze mensen" u vervolgden en dat ze u wouden grijpen. Zij begonnen u te slaan en u had pijn. Gevraagd wie u dan had aangevallen, antwoordde u – opnieuw ontzettend vaag – dat het "de mensen van het dorp" waren, waarmee hij [uw oom] praatte (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd of u hen dan kende, antwoordde u eerst bevestigend om daarna opnieuw zeer onduidelijk te stellen dat het "de mensen van dezelfde wijk" waren. Uit uw verklaringen blijkt dat u geenszins duidelijk kan stellen wie u heeft aangevallen en geslagen. Verder dient opgemerkt, dat ook omtrent uw **ontsnapping** eigenaardigheden te bemerken zijn.

Zo stelde u hevig en door velen te zijn geslagen, maar toch te zijn ontsnapt, en daarna nog 19 mijl te hebben gereisd naar het dorp Gambaga om uw toevlucht te zoeken in een heksenkamp (gehoorverslag CGVS, p.15). Dat u na de hevige mishandeling die doorging in uw winkel, toch nog 19 mijl wist af te leggen, is op zijn minst merkwaardig te noemen.

Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen omtrent de erfeniskwestie, het gesprek met uw oom, de functie van uw oom en de aanval op uw winkel, de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw ernstig ondermijnen. Dat u slechts weinig geloofwaardige verklaringen kan

afleggen over de aanleiding van het dispuut met uw oom, namelijk de erfkwestie, en enkel onduidelijke en vage verklaringen kan geven over de gevolgen van dit dispuut, is geenszins aannemelijk. Bovendien, werd uw geloofwaardigheid reeds ernstig in vraag gesteld doordat u de Belgische asielinstanties moedwillig heeft willen misleiden over uw woonplaats en beroep in Ghana, de reden van uw visumaanvraag voor Duitsland en de documenten die u aan dit visumdossier heeft toegevoegd.

Wat betreft het attest van de Presbyteriaanse Kerk van Ghana, opgesteld op 10 april 2017 en ontvangen op 13 april 2017, en waarin vermeld staat dat u twee dagen zou zijn verbleven in het naburige dorp Gambaga, in een kamp voor de opvang van personen die beschuldigd werden van hekserij, dient opgemerkt dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. De authenticiteit van het document kan immers sterk in twijfel worden getrokken. Ten eerste, dient vastgesteld, dat u – behalve dit document dat uw vermeende verblijf in een heksenkamp zou bewijzen – geen enkel ander document post-factum heeft voorgelegd omtrent uw identiteit en reisweg, zoals uw paspoort, uw visum of instapkaarten voor het vliegtuig. Dit ondanks uw verklaringen dat u zich zou inspannen om deze documenten in België te krijgen (zie verklaring DVZ, p.8, punt 24). Wanneer u tijdens het gehoor voor het CGVS werd gevraagd om welke redenen u deze documenten niet tot in België kreeg, stelde u dat u **geen contact meer had met uw familie in Ghana** (gehoorverslag CGVS, p.10). U stelde eveneens dat het moeilijk zou zijn om documenten door te sturen via internet, omdat u in de bergen woont. Dat u wél het heksenkamp in Gambaga zou kunnen contacteren om een bewijs voor te leggen van uw tweedaagse verblijf in het kamp, maar niet uw familie in het naburige dorp Nakpanduri voor het doorsturen van uw – meer belangrijke – bewijzen van identiteit en uw reisweg, zoals uw paspoort, is dan ook weinig geloofwaardig. Ten tweede, dient opgemerkt dat u reeds zelf aangaf dat u alles kan doen in Ghana als u maar geld heeft (gehoorverslag CGVS, p.23). U stelde dat u alles kon verkrijgen tegen betaling. Ten derde, werd hierboven reeds vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties doelbewust heeft willen misleiden in verband met uw visumdossier in Duitsland. Gegeven deze vaststellingen kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan het document dat u post-factum heeft afgegeven omtrent uw asielmotieven.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde Ghanese identiteitskaart, kan worden opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Deze kaart geeft enkel aan dat u de Ghanese nationaliteit heeft, wat overigens niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft de door u neergelegde medisch documenten, kan enkel worden gesteld dat deze documenten aangeven dat u doktersafspraken heeft gemaakt in het kader van een operatie. Zij hebben geen verband met uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker leidt een eerste middel af uit de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), het redelijkheid- en het zorgvuldigheidsbeginsel en artikelen 3 en 13 van het EVRM.

Verzoeker toetst zijn problemen en situatie aan de criteria bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en het Verdrag van Genève. In dit kader verwijst verzoeker naar informatie omtrent het geloof in hekserij en de vervolging van (onder meer mannelijke) heksen in Ghana.

Tevens wijst hij op informatie waaruit blijkt dat het heksenkamp van Gambaga bestaat. Deze objectieve informatie stemt overeen met verzoekers verklaringen.

Verzoeker verwijst naar en citeert uit informatie waaruit blijkt dat corruptie en de vervalsing van officiële documenten in Ghana wijdverbreid zijn. “De toegevoegde rapporten stelen dus dat het vervalsing van document wijdverbreid is in Ghana, en dat er ervoor een groot markt bestaat. Dit is overeenstemmend met de verklaringen van verzoeker volgens de welke hij voor zijn Duitse visa dossier een vriend

betaalde die voor hem opgestelde documenten creëerde. De verklaringen van verzoeker zijn dus coherent en plausibel.

Bovendien onderlijnen we een tegenstrijdigheid in de redenering van de Commissaris, die van de documenten voorgelegd voor de Duitse visa van verzoeker geen second twijfelt, maar daarna zelfs herinnert dat alles kan worden gekocht in Ghana àls men geld heeft (beschikking p5) (dus duidelijk erop wijst dat valse document gemakkelijk kunnen worden gekocht). We menen dat de Commissaris ten minste hoeft deze documenten te onderzoeken, voordat ze als echt beschouwt worden zoals voorgeschreven door de algemeen beginsel van minutie."

Verzoeker wijst op artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet en stelt dat hij *prima facie* een nood aan internationale bescherming heeft gelet op de godsdienstige overtuigingen van zijn vervolgers.

Zo de Raad verzoeker zou volgen in zijn asielrelaas, zo nodig op basis van het voordeel van de twijfel, dan vraagt verzoeker rekening te houden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS spreekt het vermoeden dat uit dit artikel voortvloeit niet draagkrachtig tegen.

Indien de Raad zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, dan vraagt verzoeker om minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar artikelen 2 en 3 EVRM en rechtspraak dienaangaande. Hij stelt dat het CGVS moet nagaan of een terugkeer in hoofde van verzoeker geen schending doet ontstaan van één of meerdere fundamentele rechten. *"In geval een asielzoeker zulke risico loopt in zijn land van herkomst, dan moet er hem een bescherming toegekend worden."*

"In casu betwist verwerende partij niet dat verzoeker afkomstig uit Ghana is, van een dorp in het platteland in het noorden. Objectieve informatie toont aan dat geloof in hekserij in het platteland en noorden in Ghana nog verspreid is, en dat mensen die ervan beschuldigt worden gedood kunnen worden.

Deze objectieve informatie komt overeen met de beschuldigingen van de oom van verzoeker van hekserij, en zijn er uitvloeiend vlucht naar de heksen kamp in Gabamga."

2.1.2. Verzoeker leidt een tweede middel af uit de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de EU (Handvest).

Verzoeker wijst op zijn hoger gedane uiteenzetting en herhaalt dat deze vastgestelde feiten inhouden dat zijn vrees plausibel is, overeenstemt met algemene informatie en als aannemelijk moet worden beschouwd.

Verzoeker verwijt aan het CGVS dat een subjectieve interpretatie wordt gedaan van de feiten en het relaas.

Omtrent zijn visumdossier, verwijst verzoeker naar zijn verklaringen zoals afgelegd tijdens het gehoor bij het CGVS. Hij stelt dat het CGVS zich vergist wanneer aan hem verweten wordt dat hij het visa niet zelf ging halen. *"Verder, aangezien dat dat valse officiële documenten veelverbreed zijn in Ghana, menen we dat de Commissaris ten minste hoefde de documenten in de visa dossier te onderzoeken, voordat ze als echt beschouwt worden en gebruikt worden om verzoeker tegenstrijdigheden te verwijten."*

Waar hem een gebrek aan bewijzen omtrent zijn terugkeer naar Ghana wordt verweten, wijst verzoeker op de richtlijnen van UNHCR inzake de bewijslast in asielaanvragen. *"Doordat verzoeker plotseling werd aangevallen en van zijn winkel vluchten moest kon hij zijn paspoort ook niet meenemen.*

Doordat hij geen contact met zijn familie heeft, heeft hij moeilijkheden om zijn paspoort gestuurd te kregen. Hij meldt nochtans dat hij het verder probeert."

Verzoeker herhaalt dat hij zijn erfdeel slechts opeiste omdat zijn oom de grond begon te verkopen. Indien dit niet was gebeurd, had hij zijn familie verder van het goed laten profiteren. Het CGVS lijkt niet te verstaan dat dit familiale solidariteit is. Dit is een subjectieve appreciatie van de feiten die geen rekening houdt met de culturele context van verzoeker.

Verzoeker volhardt verder dat er in zijn dorp geen papieren bestaan voor de landbouwgrond die al vele jaren in het bezit van zijn familie is. Hij onderlijnt dat het over een dorp in een afgelegen streek in het weinig ontwikkelde noorden van Ghana gaat. Opnieuw houdt het CGVS geen rekening met de culturele context.

“Verzoeker verklaard dat de tolk zich vergissen heeft toen hij de tweede keer het antwoord van verzoeker over de antwoord van zijn oom vertaalde (CGVS p19), en volhardt dat zijn oom hem antwoordde dat hij hem gehoord had zoals vroeger uitgelegd tijdens het gehoor (CGVS p17,18).”

“Verzoeker verklaard dat zijn oom een van de ouderlingen van de dorp is, en dat hij daarvoor veel invloed heeft. Dit meende hij toen hij zei dat hij en "groot" person was. We menen dat de Commissaris en te strikt interpretatie van de woordenschat van verzoeker deed, wie alleen tot het tweede klas is gegaan (dus met school ophoudt toen hij nog een kind was).”

Over zijn vervolgers, doet verzoeker gelden:

“Echter meldde verzoeker dat het jongeren van zijn dorp waren, die in hetzelfde wijk als hem en zijn familie woonden, die hem regelmatig bezochten voor hun eigene belangen (CGVS p21). Hij legt verder uit dat hij die namen van deze jongeren kent, maar dat hij niet dacht dat die belangrijk was en niet erover gevraagd werd.”

Omtrent zijn ontsnapping, betoogt verzoeker:

“Verzoeker verklaard dat hoewel hij geslagen werd, hij nog kon gaan. Hij Was echt bang en had geen keuze maar het vluchten.”

Betreffende het neergelegde document van het kamp, voert verzoeker aan:

“Verzoeker legt uit dat een vriend het document in Gabamga ging vragen en het stuurde, maar dat deze vriend bang is om naar de dorp van verzoeker te gaan wegens zijn oom.”

Verzoeker merkt nog op dat de motivering inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus niet draagkrachtig is.

Tevens geeft hij nog aan: *“Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld.”*

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker algemene informatie en persartikels bij het verzoekschrift (bijlagen 3-13).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de voormelde wet van 29 juli 1991, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. Verzoeker duidt evenmin concreet welke bepaling van artikel 41 van het Handvest *in casu* geschonden zou zijn. Evenmin preciseert hij op welke wijze dit zou zijn geschied. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.4. Verzoeker preciseert verder op generlei wijze hoe artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.5. Waar verzoeker op algemene wijze poneert dat het CGVS zijn zaak niet met de vereiste objectiviteit zou hebben behandeld, dient te worden opgemerkt dat hij deze – nochtans ernstige – aantijging niet onderbouwt. Hij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.6. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

De voormelde redenering kan eveneens worden gevolgd waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 4 van het Handvest. De inhoud van deze bepaling ligt immers volledig in lijn met de inhoud van artikel 3 EVRM.

3.7. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.8. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.9. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn concrete asielmotieven op ernstige wijze worden ondergraven door zijn manifest leugenachtige verklaringen over zijn visumdossier en door de strijdigheden tussen zijn gezegden in het kader van onderhavige asielprocedure en zijn gezegden en

documenten in het kader van zijn visumaanvraag voor Duitsland. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Vooreerst dient opgemerkt dat u doelbewust heeft getracht om de Belgische asielinstanties te misleiden. Het CGVS heeft immers een visumdossier ter beschikking, dat door de Duitse asielinstanties werd overgemaakt, en waarin gewag wordt gemaakt van een ander beroep en woonplaats in Ghana, en tevens een ander doel voor het aanvragen van een Duits visum dan hetgene u vermeldde voor het CGVS. Uw verklaringen over deze visumaanvraag spreken de informatie waarover het CGVS beschikt dan ook op essentiële punten tegen. Op basis van actuele informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk een visumdossier van de Duitse asielinstanties, blijkt dat u op 16 maart 2016 een visum voor kortverblijf aanvroeg aan de Duitse ambassade, in de Ghanese hoofdstad Accra (zie visumaanvraag, toegevoegd aan het administratieve dossier). Dit visum werd u toegestaan op 18 maart 2016. Tijdens uw eerste interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in België, op 22 december 2016, gaf u inderdaad aan over een Duits visum te beschikken, waarmee u toestemming had om van 21 april 2016 tot 4 mei 2016 in Duitsland te verblijven omwille van handelszaken (zie verklaring DVZ, p.10, punt 26). U verklaarde dit eveneens tijdens uw gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p.6). **Echter, wanneer u meer details worden gevraagd omtrent dit visum, blijken uw verklaren op diverse punten niet te stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt. Het dient opgemerkt dat uw verklaringen, en de tegenstrijdigheid van uw verklaringen met de informatie waarover het CGVS beschikt, uw algehele geloofwaardigheid op fundamentele manier ondermijnen.**

Ten eerste, wat betreft uw **woonplaats**, dient opgemerkt dat uw verklaringen niet stroken met de informatie voorhanden in het visumdossier. U verklaarde voor de Belgische asielinstanties dat uw laatste verblijfplaats in Ghana het dorp Nakpanduri was, in het noorden van Ghana (zie verklaring DVZ, p.4, punt 10 en gehoorverslag CGVS, p.6). U heeft er steeds gewoond (gehoorverslag CGVS, p.2) en gewerkt (gehoorverslag CGVS, p.5). U stelde dat u uw vriend, Ghaminou (gehoorverslag CGVS, p.6), die u naar Duitsland vergezeldde, had ontmoet in Akamankese (gehoorverslag CGVS, p.11). U ging slechts heen en weer tussen Accra en Nakpanduri om uw Duitse visum te regelen (gehoorverslag CGVS, p.5). U stelde twee dagen voor uw vertrek naar Duitsland nog in Nakpanduri te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p.11). Nochtans, wordt op het applicatieformulier van het beschikbare visumdossier duidelijk een adres in de hoofdstad Accra opgegeven (zie Duits visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier). Dit applicatieformulier heeft u zelf ondertekend op 16 maart 2016. Geconfronteerd met het deze vaststelling, namelijk dat u een ander adres heeft opgegeven op uw applicatieformulier dan voor de Belgische asielinstanties, zei u dat u enkel uw paspoort en geboorteakte aan uw vriend [Ghanimou] had gegeven, en dat daarin is geschreven dat u in de stad Accra bent geboren, en dat u niet weet wat hij [uw vriend] wel en niet deed. Deze verklaring is echter niet afdoende, u heeft het applicatieformulier duidelijk zelf ondertekend. Dat u de flagrante onjuistheden van uw gegevens zou toeschrijven aan de vergissingen van uw vriend, is dan ook weinig geloofwaardig. Gevraagd of u het applicatieformulier dan niet door u zelf werd ondertekend, omdat duidelijk uw handtekening op het dossier zichtbaar is (zie visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier), antwoordde u – heel vaag – dat u weet dat u informatie kreeg op de ambassade en dat u een formulier heeft ondertekend, maar dat dit het enige formulier was (gehoorverslag CGVS, p.21). Deze verklaringen weten absoluut niet te overtuigen. U had immers eerder tijdens het gehoor verklaard nooit een document te hebben ingevuld, en enkel vingerafdrukken en een foto te hebben afgegeven (gehoorverslag CGVS, p.12). Daarbij blijkt uw handtekening ook zichtbaar op meerdere formulieren in het visumdossier, en niet één (zie visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien zijn de gegevens in het applicatieformulier zodanig verschillend van uw verklaringen, dat geen geloof kan worden gehecht aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten tweede wat betreft uw **beroep**, dient dezelfde opmerking gemaakt, namelijk dat ze niet stroken met de informatie voorhanden in het visumdossier. U verklaarde voor de Belgische asielinstanties dat u elektricien bent en dat u werkte in het dorp Nakpanduri (gehoorverslag CGVS, p.5). U had er een winkel in elektrische apparaten. U verklaarde dat de winkel onafhankelijk was en dat u zelfstandig werkte (gehoorverslag CGVS, p.9).

U verklaarde ook dat uw winkel geen naam had. Nochtans, wordt op het applicatieformulier van het beschikbare visumdossier duidelijk de naam van uw bedrijf opgegeven, namelijk Ib-Wuud Enterprise, waarvan de zetel gevestigd is in de hoofdstad Accra (zie visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier). Dit applicatieformulier heeft u zelf ondertekend op 16 maart 2016. Meer nog, in uw visumdossier bevindt zich ook een kopie van het registratieformulier van uw zaak Ib-Wuud Enterprise, gevestigd in Accra-North en opgericht in februari 1992. Er wordt nergens gewag gemaakt van een tweede zaak of plaats, zoals Nakpanduri. Nochtans wordt op het registratieformulier letterlijk de vraag gesteld. Het antwoord is echter opengelaten. Er bevindt zich in het visumdossier eveneens een introductiebrief van Ib-Wuud Enterprise, een toestemming tot verlof van Ib-Wuud Enterprise, de

belastingaangiften van Ib-Wuud Enterprise, de registratie van de naam van uw zaak, Ib-Wuud Enterprise, in het jaar 2005, en verschillende loonfiches van Ib-Wuud Enterprise, waar u staat vermeld als "general manager". In al deze documenten wordt ook vermeld dat uw zaak, Ib-Wuud Enterprise, zich in de stad Accra bevindt, en niet in het dorp Nakpanduri. Het dorp wordt nergens vermeld. Ook wat betreft uw beroep en handelszaak werd u geconfronteerd met bovenvermelde gegevens uit het visumdossier. U stelde opnieuw dat hij [uw vriend Ghanimou] deze documenten misschien ook had gedaan omdat het nodig was om ze op te maken, en u herhaalde dat u enkel uw paspoort en geboorteakte heeft afgegeven, en dat u hem geld heeft gegeven (gehoorverslag CGVS, p.22). Opnieuw weten uw verklaringen absoluut niet te overtuigen. Uw naam wordt immers in elk van deze documenten vermeld, en de in het kader van uw visumaanvraag neergelegde documenten betreffen officiële documenten. Dat u hieromtrent niets zou afweten 'omdat uw vriend alles deed', is dan ook niet geloofwaardig.

Ten derde, wat betreft het **doel** van uw reis, dient opgemerkt dat u ook hierover tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Voor de Belgische asielinstanties gaf u aan een Duits visum te hebben aangevraagd om samen met een vriend, Ghanimou, naar de Duitse stad Leverkusen te reizen ten einde handelszaken te regelen, namelijk de aankoop van tweedehandstelevisies bestemd voor uw zaak in Ghana (gehoorverslag CGVS, p.5-6). Echter, uit uw Duitse visumaanvraag blijkt dat er aan u een visum voor kortverblijf in Duitsland werd toegestaan omdat u een familielid wilde bezoeken, namelijk uw oom Larry (W.), die de Duitse nationaliteit heeft (zie visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier). **U blijkt deze man echter geenszins te kennen.** Er dient dus opgemerkt, dat u in uw applicatieformulier op de Duitse ambassade een andere reden opgaf voor uw reis, dan dat u verklaarde voor de Belgische asielinstanties. U stelde duidelijk naar Duitsland te reizen omwille van een bezoek aan familie of vrienden. Dit komt eveneens tot uiting in andere stukken van het visumdossier. Zo blijkt uit de verbintenisverklaring (Duits: verpflichtunsverklärung), aanwezig in het dossier, dat u een bezoek zou brengen aan uw oom, Larry (W.), in de Duitse stad Leverkusen. Uw oom nam de verantwoordelijkheid voor de betaling van uw reis en uw verblijf op zich. Uw oom, Larry (W.), heeft daartoe de verbintenisverklaring zelf ondertekend op 5 januari 2016. Echter, voor het CGVS gevraagd of er nog andere redenen waren voor uw bezoek aan Duitsland, behalve de handelszaken, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd waar u heeft verbleven in de stad Leverkusen, antwoordde u dat u bent meegegaan met uw vriend [Ghanimou] omdat het voor u slechts de eerste keer was dat u ging (gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of u iemand kende in Duitsland of de Duitse stad Leverkusen, antwoordde u ontkennend en zei u dat u er niemand kende. Meer nog, u stelde de heer Larry (W.) niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p.21 en p.22). **Deze verklaringen zijn duidelijk tegenstrijdig met de gegevens die beschikbaar zijn in het Duitse visumdossier.** U werd dan ook geconfronteerd met de beschikbare gegevens, en met de verschillende documenten waarop uw oom, Larry (W.), wordt vermeld, maar u zei enkel dat uw vriend [Ghanimou] deze man misschien kende (gehoorverslag CGVS, p.22). Ook wanneer u geconfronteerd werd met de verbintenisverklaringen, herhaalde u dat uw vriend hem misschien kende of met hem samenwerkte, hetgeen geen afdoende verklaring is voor deze duidelijke tegenstrijdigheden.

Voorts, wat betreft de **documenten die in het Duitse visumdossier aanwezig zijn**, dient opgemerkt, dat u verklaarde dat u enkel uw paspoort (gehoorverslag CGVS, p.11) en uw geboorteakte (gehoorverslag CGVS, p.12) heeft voorgelegd om het visumdossier in orde te brengen. U zou uw vriend, Ghanimou, die u naar Duitsland vergezelde, ook geld gegeven hebben om alle andere elementen voor het bekomen van een Duits visum te regelen. Gevraagd of u nog andere documenten heeft moeten afgeven om het visum te regelen, stelde u – merkwaardig genoeg - dat u geen huwelijksakte had, en dat u ook geen geboorteaktes had van uw kinderen. Nochtans vroeg uw vriend Ghanimou u ook deze af te geven. Nogmaals gevraagd of u dan geen huwelijksakte of geboorteaktes van uw kinderen heeft afgegeven, antwoordde u opnieuw ontkennend, en zei u dat u niet wist of hij [Ghanimou] ze misschien had opgesteld. Deze verklaringen zijn buitengewoon vreemd. In het visumdossier, toegevoegd aan het administratieve dossier, zijn deze documenten – waarvan u zei dat u ze absoluut niet had afgegeven – namelijk uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters, wel degelijk aanwezig (zie visumdossier, toegevoegd aan administratieve dossier).

U werd dan ook met deze stukken uit het visumdossier geconfronteerd, maar u bleef bij uw verklaringen nooit andere documenten te hebben afgeven, behalve uw paspoort en uw geboorteakte (gehoorverslag CGVS, p.22-p.23). U herhaalde dat u geen huwelijkscertificaat heeft en dat u ook de geboorteaktes van uw kinderen niet had. U herhaalde enkel dat uw vriend ze heeft aangevraagd. **Opnieuw dient opgemerkt dat deze verklaringen absoluut niet weten te overtuigen.** Een Duits visum dient immers individueel te worden aangevraagd (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Men moet zich dan ook persoonlijk op de ambassade melden en alle stukken uit het dossier voorleggen. Dat u stelde dat u enkel een paspoort en een geboorteakte heeft afgegeven, en dat alle andere stukken

door uw vriend Ghanimou werden geregeld, ook uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen, snijdt dan ook geen hout.

Bovendien, stelde u dat u het proces van deze aanvragen wilde aanleren van uw vriend, en dat uw vriend u zou meenemen naar Duitsland om het systeem te leren kennen (gehoorverslag CGVS, p.11 en p.13). **Dat u, dit bewerende, op geen enkele manier bij de aanvraag betrokken was en ook op geen enkele manier duidelijkheid kon verschaffen over de verschillende door u getekende documenten in het dossier, is dan ook geenszins aannemelijk.** U was zelfs niet eens op de hoogte van het reisschema (gehoorverslag CGVS, p.13). Eveneens, stelt de Duitse ambassade alle documenten en gegevens in een visumdossier zorgvuldig na te gaan en te onderzoeken (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat u beweerde dat uw vriend de andere stukken uit het dossier, behalve uw paspoort en geboorteakte, zelf heeft aangemaakt, en dat het dus **valse documenten** betreffen die aan het Duitse visumdossier werden toegevoegd (gehoorverslag CGVS, p.22), wijst enerzijds enkel op het plegen van fraude uwentwege, en is geen afdoende verklaring voor de vele documenten aanwezig in uw visumdossier.

Het dient opgemerkt, dat bij confrontatie met alle stukken die zich in het Duitse visumdossier bevinden, u enkel kan verklaren dat uw vriend Ghanimou ze voor u heeft geregeld (gehoorverslag CGVS, p.21-p.23). Nochtans, wordt het feit dat u daadwerkelijk zelf een visumaanvraag heeft ingediend in de stad Accra, in Ghana, ondersteunt door de vingerafdrukken die u in betreffende stad heeft afgegeven op de Duitse ambassade. Daarnaast moet men, zoals hierboven reeds opgemerkt, zich persoonlijk op de Duitse ambassade presenteren indien men een Duits visum voor kortverblijf wil aanvragen. Dat u verklaarde dat uw vriend uw visum ging halen en alles regelde, en dat u enkel één formulier heeft ondertekend, is dan ook geenszins aannemelijk (gehoorverslag CGVS, p.21 en p.22). U bleef echter volharden in uw verklaringen dat uw vriend Ghanimou alle documenten zou hebben geregeld (gehoorverslag CGVS, p.21-23), en zo ook dat de door u niet afgegeven documenten (dus alle documenten in het visumdossier behalve uw paspoort en geboorteakte) door uw vriend Ghanimou zouden zijn aangemaakt (gehoorverslag CGVS, p.22). Zelfs wanneer u uitdrukkelijk de kans kreeg om hierover de waarheid te vertellen, bleef u in uw verklaringen volharden en zei u herhalend dat u enkel uw geboorteakte, uw paspoort en geld heeft gegeven (gehoorverslag CGVS, p.23). **Uw verklaringen omtrent dit Duitse visumdossier en het feit dat u geen enkele uitleg kan geven over de stukken die aanwezig zijn in het Duitse visumdossier, terwijl u meerdere stukken persoonlijk heeft getekend, kunnen dan ook geenszins geloofwaardig worden geacht en zodoende ondermijnen ze de algehele geloofwaardigheid van de door u geopperde asielmotieven op fundamentele wijze.**

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde, omstandige motivering geen concrete en dienstige argumenten aan.

De loutere en selectieve verwijzing naar en herhaling en bevestiging van een aantal van zijn eerder afgelegde verklaringen, is geenszins van die aard dat zij afbreuk kan doen aan de voormelde, omtrent deze (en andere) verklaringen gedane vaststellingen.

Waar verzoeker middels een verwijzing naar algemene informatie tracht te laten uitschijnen dat de voor het visum gebruikte documenten vals waren en waar hij aan het CGVS verwijt dat deze documenten niet werden onderzocht alvorens deze als echt werden beschouwd, gaat verzoeker vooreerst volledig voorbij aan de terechte vaststelling dat de Duitse ambassade alle documenten en gegevens in een visumdossier zorgvuldig nagaat en onderzoekt. Verder blijkt uit de voormelde verklaringen en de motieven dienaangaande dat verzoeker deze documenten zelf heeft ingediend en ondertekend en dat hij op de hoogte moet zijn geweest van hun inhoud. Verzoeker lijkt dit overigens te erkennen waar hij in het verzoekschrift de nadruk vestigt op de verklaring dat hij zichzelf wel degelijk persoonlijk en met de documenten aandiende om het visum aan te vragen en dat hij zich eveneens persoonlijk aandiende om het visum af te halen (rechtspiegingsdossier, stuk 1, p.11). Wat verzoeker tracht aan te tonen door heden te beweren dat de informatie en de documenten waarvan hij zich bediende om een visum voor Duitsland te bekomen vals waren, kan gelet op het voorgaande verder niet worden ingezien. Het enige dat hij hiermee zou kunnen aantonen is dat hij zich in het verleden heeft bediend van valse verklaringen en geschriften en op een kennelijk frauduleuze wijze heeft gehandeld om een visum voor Europa te verkrijgen. Dit doet op ernstige wijze afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

In de bestreden beslissing wordt eveneens met reden gesteld:

“Bijgevolg wordt dan ook allerminst geloofwaardig geacht dat u bent teruggekeerd naar Ghana na het verlopen van dit veertiendaagse visum. U kan dan ook geen enkel document voorleggen die deze terugkeer kan bewijzen. Gevraagd of u niet geprobeerd heeft om verschillende documenten omtrent uw identiteit naar België te krijgen, aangezien u in uw eerste interview voor de DVZ had aangegeven dit te willen proberen (zie Vragenlijst DVZ, p.8, punt 24), antwoordde u dat u geen contact meer had met uw familie en niet kan vragen om dit te verkrijgen (gehoorverslag CGVS, p.10). Later tijdens het gehoor gevraagd of u documenten heeft die uw terugkeer vanuit Duitsland naar Ghana

kunnen aantonen, antwoordde u dat het bewijs in uw paspoort staat, maar zei u opnieuw dat u deze niet bij zich heeft (gehoorverslag CGVS, p.13). U stelde dat alle bewijzen omtrent uw terugkeer nog in Ghana aanwezig waren (gehoorverslag CGVS, p.23). **Er dient opgemerkt dat u op geen enkele manier uw terugkeer naar Ghana kan aantonen.** U legde ook niet het minste begin van bewijs voor om deze terugkeer aan te tonen, en u deed weinig inspanning om deze vanuit Ghana te laten overbrengen. Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht dat u, gezien het belang van deze documenten voor uw asielaanvraag, meer inspanningen zou leveren om deze documenten uit Ghana te bekomen, of op een andere manier inspanningen zou leveren om uw terugkeer vanuit Duitsland naar Ghana te bewijzen. Daarnaast, dient opgemerkt, dat u uw eerste en tweede reisweg van Accra naar Europa, de eerste keer van Ghana naar Duitsland en de tweede keer van Ghana naar België, met elkaar verwarde tijdens uw gehoor voor het CGVS. Gevraagd waar uw vlucht uit Accra heen ging, op uw reisweg naar België, antwoordde u, uiterst opvallend, dat ze richting de Turkse stad Istanboel ging, om bij de volgende vraag, namelijk waar u dan bent aangekomen, het antwoord te corrigeren en te zeggen dat u verward bent, omdat u onmiddellijk in België aankwam (gehoorverslag CGVS, p.16). Het dient opgemerkt dat dit een **uiterst opvallende vergissing** betreft. Ook omtrent uw valse paspoort, dat u gebruikte om vanuit Ghana naar België te reizen, zijn uw verklaringen weinig geloofwaardig. Dit paspoort zou door de smokkelaar, Mister (O.), geregeld zijn (gehoorverslag CGVS, p.3). **U was echter van geen enkel gegeven in dit paspoort op de hoogte, zelf niet uw valse naam.** Gevraagd of het paspoort een andere naam had dan de uwe, zei u het niet te hebben gehoord, en ook niets te hebben gevraagd. Ook de nationaliteit van het valse paspoort bleek u niet te kennen. Deze verklaringen zijn geenszins aannemelijk. Deze reisweg met smokkelaar is immers zeer delicaat, dat u zich niet zou voorbereiden op een controle op de luchthaven door tenminste te weten wat de valse naam en nationaliteit was waaronder u reisde, is dan ook geenszins geloofwaardig.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan enkel worden geconcludeerd dat u doelbewust heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden over uw Duitse visum en uw terugkeer naar Ghana. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweringen dat u zou teruggekeerd zijn naar Ghana, waar de door u geopperde asielmotieven zouden hebben plaatsgevonden."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten.

Waar hij op algemene wijze poneert dat hij verder probeert om de nodige bewijzen inzake zijn terugkeer te bekomen, blijkt noch uit deze vage verklaring, noch uit zijn eerdere gezegden bij het CGVS dat hij hiertoe enige ernstige poging heeft ondernomen. Nochtans mocht dit, te meer nu hij bij de DVZ aangaf dit wel te zullen doen, van hem worden verwacht.

Hoe dan ook laat verzoeker met zijn uitleg de vaststellingen onverlet dat hij zich op opvallende wijze vergiste over zijn (naar zijn verklaringen) twee reizen naar Europa en dat hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn reis vanuit Ghana naar België.

Derhalve maakt verzoeker niet aannemelijk te zijn teruggekeerd naar Ghana en kan evenmin geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat zich aldaar na zijn terugkeer zou hebben afgespeeld.

Ten aanzien van dit asielrelaas, wordt in de bestreden beslissing daarenboven met recht gemotiveerd:

"Ten eerste, dient opgemerkt dat uw vader reeds overleden is in het jaar 1999 (gehoorverslag CGVS, p.17). Dat de erfeniskwestie pas zou worden besproken in het jaar 2016, en dat u slechts in het jaar 2016 (zeventien jaar na de dood van uw vader) het aan u toebehorende deel van de erfenis zou opeisen, is dan ook danig merkwaardig. Gevraagd of er reeds problemen waren tussen uw vader en zijn broer omtrent de erfenis bij de dood van uw grootvader, antwoordde u ontkenkend (gehoorverslag CGVS, p.17). Uw oom zou na de dood van uw vader met uw moeder hebben willen trouwen, maar zij had dat geweigerd. U stelde dat de haat toen is opgedoken. Wanneer ze stierf, vroeg u hem het stuk van uw vader aan u af te geven, maar dan kwamen er moeilijkheden. Opnieuw zijn deze verklaringen zeer merkwaardig. Uw moeder stierf immers reeds in het jaar 2005, en opnieuw werd de erfeniskwestie niet geregeld. Uw deel van de erfenis eiste u slechts elf jaar na het overlijden van uw moeder op. Opnieuw gevraagd om welke redenen u slechts zo laat het erfdeel opeiste, antwoordde u slechts zeer vaag dat de landbouwgrond u zou helpen in de handel, mocht u de koopwaar niet kunnen verkopen en hulp nodig hebben.

Opnieuw gevraagd om welke redenen u het niet had geregeld bij het overlijden van uw vader, antwoordde u wederom uiterst vaag, dat u wist dat u het elk moment kon vragen, en dat als u het [erfenisdeel] wilde, u met hem zou praten. Deze verklaring is opnieuw zeer vaag, en geeft niet aan om welke redenen de erfenis niet werd geregeld bij het overlijden van uw vader, dus de vraag werd u een derde keer gesteld. Echter, u kon enkel stellen dat u niet dacht dat het zo zou uitdraaien, en dat u het dan pas vroeg aangezien hij [uw oom] begonnen was met de verdeling en de verkoop van de gronden. **Het dient opgemerkt dat u op geen enkele manier duidelijk kan stellen om welke redenen u slechts uw erfdeel opeiste zeventien jaar na de dood van uw vader.** De vraag werd u nochtans vijf

maal gesteld (gehoorverslag CGVS, p.17-18). Uiteindelijk antwoordde u, dat het bij jullie [in Ghana] niet zo is dat alles onmiddellijk wordt opgedeeld als er geen moeilijkheden zijn tussen de erfgenamen, en dat sommigen nooit hun erfenis opdelen (gehoorverslag CGVS, p.18). Dit antwoord is weinig ernstig te noemen. Bovendien bleek er reeds haat jegens uw familie opgedoken nadat uw moeder geweigerd had om met uw oom te huwen, nog vóór het jaar 2005 (gehoorverslag CGVS, p.17). Er waren dus wel degelijk moeilijkheden te bemerken. **Daarbij zou uw oom het land helemaal niet kunnen opdelen en verkopen, zoals u beweerde, aangezien hij geen eigenaar is van het erfdeel, namelijk de landbouwgrond, die aan uw vader, en dus aan u, toebehoort.** In die zin zou hij enkel de grond kunnen verkopen indien hij zelf de eigenaar was van de grond, en niet u. Nochtans herhaalde u meermaals dat hij bezig was met delen van de grond te verkopen, en dat u daarom uw erfdeel aan hem vroeg (gehoorverslag CGVS, p.17 en p.18). Daarbij kon u allerminst het bewijs voorleggen dat u wel degelijk eigenaar zou zijn van dit erfdeel. U verklaarde immers dat er geen eigendomspapieren waren voor de grond (gehoorverslag CGVS, p.19). Opnieuw dient opgemerkt dat het verkopen van de grond zonder eigendomspapieren niet zou kunnen doorgaan.”

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan voormelde motieven.

Waar hij heden beweert dat hij zijn erfdeel zo laat opeiste uit familiale solidariteit, dient te worden vastgesteld dat hij deze reden niet vermeldde wanneer hij bij het CGVS werd ondervraagd over de redenen voor het dermate laattijdig opvragen van zijn erfdeel. Bovendien kan deze reden gelet op de voormelde moeilijkheden in de familie bezwaarlijk ernstig worden genomen.

Dat er in zijn dorp geen eigendomspapieren zouden bestaan, betreft een blote en ongefundeerde bewering. Hoe verzoekers oom delen van de grond zou kunnen verkopen zonder dat voor de eigendom van deze delen enig begin van bewijs voorhanden was of kon worden overgedragen, kan verder niet worden ingezien.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ten tweede, legde u slechts vage en summiere verklaringen af omtrent het gesprek met uw oom waarin u hem vroeg uw erfdeel terug te geven. U zei tot twee maal toe dat hij, wanneer u de vraag had gesteld, enkel antwoordde dat hij u had gehoord (gehoorverslag CGVS, p.17 en p.18), en dat hij niets anders had geantwoord op uw vraag tot het bekomen van het erfdeel (gehoorverslag CGVS, p.18). Het is op zich reeds heel merkwaardig dat u niets meer kan vertellen over dit gesprek. Wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd werd wat u dan eigenlijk van het gesprek had begrepen, antwoordde u dat uw oom toch had geantwoord dat u een deel kreeg en dat hij zei “zoon, hier is uw deel” (gehoorverslag CGVS, p.19). Het dient opgemerkt dat deze verklaringen reeds in contrast staan met uw eerdere verklaringen, namelijk dat uw oom niets had geantwoord, maar enkel dat hij uw vraag gehoord had.”

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij de strijdigheid in zijn gezegden tracht toe te schrijven aan het gegeven dat de tolk zich de tweede maal zou hebben vergist. Verzoeker verklaarde de tweede maal over het gesprek in letterlijke bewoordingen: *“Ik heb het gezegd, en hij zei, voilà mijn zoon, uw deel is hier, het is zo dat hij het gedaan heeft”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.19). Dat verzoeker slechts zou hebben verklaard dat zijn oom zei dat deze hem gehoord had en dat de tolk dit verkeerd zou hebben vertaald, kan gelet op de duidelijke aard van verzoekers voormelde verklaringen bij het CGVS en het grote verschil tussen deze verklaringen en de beweerde verklaringen niet worden gevolgd.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Ten derde, zijn uw verklaringen omtrent de functie en het aanzien van uw oom, zeer onduidelijk. Uw oom had u immers beschuldigd van hekserij omdat hij u geen deel van de erfenis wilde toekennen (gehoorverslag CGVS, p.15 en p.18). U stelde dat hij het hele dorp had verteld dat u een heks was en dat u de reden was van het verlies van zijn ongeboren kind, en dat u zou moeten worden vermoord (gehoorverslag CGVS, p.15 en p.20). Gevraagd om welke redenen iedereen van het dorp naar hem luisterde, stelde u – ontzettend vaag – dat hij “respect” heeft (gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd om welke redenen hij zo veel respect had, antwoordde u – opnieuw uiterst vaag – dat hij een “groot” persoon was geworden in de gemeenschap, en dat hij toegang had tot de administratie en de politie.

Niet veel later tijdens het gehoor, wanneer u werd gevraagd of u de politie heeft gewaarschuwd omtrent de valse beschuldigingen van hekserij, stelde u dat de politie uw oom zou volgen en verklaarde u opnieuw in zeer algemene bewoordingen dat hij [uw oom] veel “invloed” had, en dat hij u ook van andere gebeurtenissen zou kunnen beschuldigen, zoals een brand in het politiekantoor enkele jaren geleden (gehoorverslag CGVS, p.21). Er dient opgemerkt dat het absoluut niet duidelijk is om welke redenen de dorpelingen uw oom zouden geloven en u collectief zouden willen vermoorden. U bent dan ook absoluut vaag en onduidelijk over de macht en invloed van uw oom in het dorp - u beweerde dan wel dat hij een machtig en invloedrijk persoon zou zijn, maar weet dit op geen enkele wijze te concretiseren.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

Waar hij heden poneert dat zijn oom één van de dorpsouderen was, kan dit, in tegenstelling met wat hij laat uitschijnen, hoegenaamd niet worden afgeleid uit zijn voormelde verklaringen. Indien zijn oom werkelijk een dorpsoude was, kon, mede in acht genomen dat verzoeker de eerste graad van het middelbaar voltooide (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11), worden verwacht dat verzoeker dit onmiddellijk en duidelijk zou hebben aangegeven bij het CGVS.

Dat verzoeker niet eenduidig en duidelijk kon en kan aangeven waarom zijn vervolger, nochtans een naast familielid, een dermate machtige positie bekleedde, is niet aannemelijk.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielmotieven. Kritiek op de overige, overtollige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van deze asielmotieven te herstellen.

De documenten in het administratief dossier (map 'documenten') zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Het attest van de Presbyteriaanse Kerk van Ghana wordt slechts neergelegd in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kopie. Bovendien betreft het in wezen een document waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en dat door om het even wie met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat aan zulke document hoe dan ook slechts een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kan dit echter niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van een relaas te herstellen.

De overige documenten in het administratief dossier, met name verzoekers identiteitskaart en de medische documenten, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De informatie die verzoeker benevens de reeds hoger aangehaalde informatie bij het verzoekschrift voegt is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker beroept zich inzake de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS